TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2008 m. birželio 12 d. *

Byloje C-458/06

dėl *Regeringsrätten* (Švedija) 2006 m. lapkričio 9 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2006 m. lapkričio 16 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Skatteverket

prieš

Gourmet Classic Ltd,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai R. Silva de Lapuerta (pranešėja), E. Juhász, J. Malenovský ir T. von Danwitz,

* Proceso kalba: švedų.

generalinis advokatas Y. Bot,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— Belgijos vyriausybės, atstovaujamos A. Hubert,

— Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos L. I. Fernandes ir Â. Seiça Neves,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos W. Mölls ir K. Simonsson,

susipažinęs su 2008 m. balandžio 3 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyvos 92/83/EEB dėl akcizų už alkoholį ir alkoholinius gėrimus struktūrų suderinimo (OL L 316, p. 21) 20 straipsnio pirmos įtraukos išaiškinimu.

2 Šis prašymas pateiktas byloje tarp *Skatteverket* (Švedijos mokesčių administratorius) ir *Regeringsrätten* dėl *Skatterättsnämnden* (mokestinių ginčų komisija) preliminarios nuomonės dėl maisto produktų gamybai skirto vyno sudėtyje esančiam alkoholiui taikomos apmokestinimo schemos patvirtinimo.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

3 Direktyvos 92/83 20 straipsnis nustato:

„Šioje direktyvoje terminas „etilo alkoholis“ apima:

— visus produktus, kurių faktinė tūrinė alkoholio koncentracija viršija 1,2 % ir kurie priskiriami KN 2207 ir 2208 kodams, net tais atvejais, kai šie produktai yra produkto, priskirtino kitam KN skirsniui, sudedamoji dalis,

<…>“

4 Šios direktyvos 27 straipsnio 1 dalies f punktas numato:

„Valstybės narės atleidžia nuo mokesčių produktus, kuriems taikoma ši direktyva, nuo suderintų akcizų tokiomis sąlygomis, kurias jos nustato, siekdamos užtikrinti, kad tais atleidimais būtų galima teisingai ir tiesiogiai pasinaudoti ir išvengti bet kokio sukčiavimo, vengimo ar piktnaudžiavimo:

<…>

f) kai jie yra vartojami kaip sudedamoji pusgaminių dalis maisto produktų, kurie gali būti pripildomi arba kaip nors kitaip reikalingi alkoholio, gamyboje, su sąlyga, kad kiekvienu atveju alkoholio kiekis neviršija 8,5 litrų šimte kilogramų produkto šokolado pramonėje ir 5 gryno alkoholio litrų šimte kilogramų kitų produktų.“ (Pataisytas vertimas)

Nacionalinės teisės aktai

5 Švedijoje alkoholio ir įvairių rūšių alkoholinių gėrimų apmokestinimą reglamentuojančios nuostatos įtvirtintos Alkoholio akcizų įstatyme *(Lagen (1994:1564) om alkoholskatt* (SFS 1994, Nr. 1564), toliau – LAS).

6 Pagal šio įstatymo 1 straipsnio pirmąją pastraipą akcizai už alkoholį taikomi alui, vynui ir kitiems fermentuotiems gėrimams, tarpiniams produktams ir etilo alkoholiui, pagamintiems Švedijoje, įvežtiems iš kitos valstybės narės arba importuotiems iš trečiosios valstybės.

7 LAS 6 straipsnis numato, kad akcizus už etilo alkoholį reikia mokėti už produktus, kurių tūrinė alkoholio koncentracija viršija 1,2 %, priskiriamus KN 2207 ir 2208 kodams, net jei šie produktai yra kitam Kombinuotosios nomenklatūros skirsniui priskiriamo produkto dalis.

8 Pagal LAS 7 straipsnio pirmosios pastraipos 5 punktą akcizais neapmokestinami maisto produkto arba jo pusgaminio, nesvarbu, ar pripildomo alkoholio, ar ne, sudėtyje esantys produktai su sąlyga, kad kiekvienu atveju alkoholio kiekis neviršija 8,5 litro gryno alkoholio šimte kilogramų produkto šokolado pramonėje ir 5 litrų gryno alkoholio šimte kilogramų kitų produktų.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

9 *Gourmet Classic Ltd* (toliau – *Gourmet*), ketindama prekiauti Švedijos rinkoje maisto produktų gamybai naudojamu vynu ir norėdama žinoti jam taikomą apmokestinimo schemą, *Skatterättsnämnden* paprašė pateikti preliminarią nuomonę.

10 Pagrįsdama savo prašymą *Gourmet* teigė, kad maisto produktų gamybai naudojamas vynas atleidžiamas nuo mokesčio pagal Direktyvos 92/83 27 straipsnio 1 dalies f punktą ir LAS 7 straipsnio pirmosios pastraipos 5 punktą.

11 Vykstant tai pačiai procedūrai *Skatteverket* tvirtino, kad maisto produktų gamybai naudojamas vynas apmokestinamas akcizais pagal LAS 6 straipsnį, tačiau jam taikomas 7 straipsnio pirmosios pastraipos 5 punkte numatytas atleidimas nuo mokesčio.

12 Savo preliminarioje nuomonėje *Skatterättsnämnden* priėjo išvadą, kad nors iš esmės maisto produktų gamybai naudojamas vynas apmokestinamas akcizais, jis, kaip maisto produktas, yra atleidžiamas nuo šio mokesčio pagal Direktyvos 92/83 27 straipsnio 1 dalies f punktą.

13 Tačiau *Skatterättsnämnden* pirmininkas pateikė atskirąją nuomonę, kad maisto produktų gamybai naudojamas vynas nepatenka į LAS taikymo sritį.

14 *Skatteverket* pateikė apeliacinį skundą dėl *Skatterättsnämnden* preliminarios nuomonės prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui ir pareikalavo ją patvirtinti.

15 Šiuo klausimu šis teismas nurodė, kad pagrindinei bylai būdinga tai, jog siekiant sukurti precedentą mokesčių srityje *Skatteverket* gali pateikti apeliacinį skundą dėl *Skatterättsnämnden* preliminarios nuomonės, prašydamas ją patvirtinti, net jei atitinkamos šalys dėl jos neprieštarauja.

16 Pagrindinėje byloje šis teismas nusprendė, kad norint priimti sprendimą dėl *Skatteverket* prašymo reikia nustatyti, ar maisto produktų gamybai naudojamas vynas savo sudėtyje turi etilo alkoholio Direktyvos 92/83 20 straipsnio pirmos įtraukos prasme.

17 Šiomis aplinkybėmis *Regeringsrätten* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar maisto produktų gamybai skirto vyno sudėtyje esantis alkoholis turi būti priskiriamas etilo alkoholio kodams <…> Direktyvos 92/83 <…> 20 straipsnio pirmos įtraukos prasme?“

Dėl Teisingumo Teismo jurisdikcijos

18 Atsižvelgiant į kontekstą, kuriame *Regeringsrätten* pateikė prejudicinį klausimą, reikia priminti ir pabrėžti keletą principų, susijusių su Teisingumo Teismo jurisdikcija pagal EB 234 straipsnį.

19 Pagal EB 234 straipsnio antrąją ir trečiąją pastraipas, jei valstybės narės teisme iškyla klausimas dėl EB Sutarties ir Europos bendrijos institucijų priimtų aktų išaiškinimo,

tas teismas, manydamas, kad sprendimui priimti reikia nutarimo šiuo klausimu, gali arba, jei tai nacionalinis teismas, kurio sprendimas pagal nacionalinę teisę negali būti toliau apskundžiamas teismine tvarka, privalo prašyti Teisingumo Teismo priimti dėl jo prejudicinį sprendimą (žr. 1990 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Gmurzynska-Bscher*, C-231/89, Rink. p. I-4003, 17 punktą ir 1995 m. vasario 9 d. Sprendimo *Leclerc-Siplec*, C-412/93, Rink. p. I-179, 9 punktą).

20 EB 234 straipsniu siekiama panaikinti Bendrijos teisės, kurią turi taikyti nacionaliniai teismai, aiškinimo skirtumus ir užtikrinti, kad visais atvejais ši teisė visose valstybėse narėse būtų taikoma vienodai (šiuo klausimu žr. 1974 m. sausio 16 d. Sprendimo *Rheinmühlen-Düsseldorf*, 166/73, Rink. p. 33, 2 punktą).

21 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką EB 234 straipsnyje numatyta procedūra yra bendradarbiavimo tarp Teisingumo Teismo ir nacionalinių teismų priemonė (1990 m. spalio 18 d. Sprendimo *Dzodzi*, C-297/88 ir C-197/89, Rink. p. I-3763, 33 punktas; 1998 m. kovo 12 d. Sprendimo *Djabali*, C-314/96, Rink. p. I-1149, 17 punktas ir 2004 m. vasario 5 d. Sprendimo *Schneider*, C-380/01, Rink. p. I-1389, 20 punktas).

22 Vykdant šį bendradarbiavimą tik nacionalinis teismas, nagrinėjantis bylą ir turintis prisiimti atsakomybę dėl priimtino teismo sprendimo, atsižvelgdamas į konkrečias bylos aplinkybes vertina tiek prejudicinio sprendimo reikalingumą savo sprendimui priimti, tiek Teisingumo Teismui pateikiamų klausimų svarbą. (žr. 1992 m. liepos 16 d. Sprendimo *Meilicke*, C-83/91, Rink. p. I-4871, 23 punktą; minėto sprendimo *Leclerc-Siplec* 10 punktą; tai pat 2004 m. kovo 18 d. Sprendimo *Siemens ir ARGE Telekom*, C-314/01, Rink. p. I-2549, 34 punktą).

23 Būtent EB 234 straipsnio trečiojoje pastraipoje nustatyta pareiga kreiptis dėl prejudicinio sprendimo skirta užtikrinti bendradarbiavimą tarp nacionalinių teismų, kurie įpareigoti taikyti Bendrijos teisę, ir Teisingumo Teismo, kuris turi užtikrinti tinkamą Bendrijos teisės taikymą ir vienodą aiškinimą visose valstybėse narėse. Šia pareiga būtent siekiama išvengti kurios nors valstybės narės nacionalinės teismų praktikos neatitikties Bendrijos nuostatoms (žr. 1997 m. lapkričio 4 d. Sprendimo *Parfums*

Christian Dior, C-337/95, Rink. p. I-6013, 25 punktą; 2001 m. vasario 22 d. Sprendimo *Gomes Valente*, C-393/98, Rink. p. I-1327, 17 punktą; 2002 m. birželio 4 d. Sprendimo *Lyckeskog*, C-99/00, Rink. p. I-4839, 14 punktą; taip pat 2005 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Intermodal Transports*, C-495/03, Rink. p. I-8151, 29 ir 38 punktus).

24 Todėl jeigu pateikti nacionalinio teismo klausimai susiję su Bendrijos teisės nuostatos išaiškinimu, Teisingumo Teismas iš esmės privalo priimti sprendimą (minėto sprendimo *Meilicke* 24 punktas; minėto sprendimo *Leclerc-Siplec* 11 punktas; taip pat 1999 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *X ir Y*, C-200/98, Rink. p. I-8261, 19 punktas).

25 Vis dėlto Teisingumo Teismas nusprendė, kad išskirtinėmis aplinkybėmis, siekdamas patikrinti savo paties jurisdikciją, jis gali patikrinti sąlygas, kuriomis į jį kreipėsi nacionalinis teismas. Atsisakyti priimti sprendimą dėl nacionalinio teismo pateikto prejudicinio klausimo galima, tik jeigu yra akivaizdu, kad prašomas Bendrijos teisės išaiškinimas neturi jokio ryšio su pagrindinės bylos faktais arba dalyku, jeigu problema hipotetinė arba jeigu Teisingumo Teismas neturi faktinės ir teisinės informacijos, būtinos naudingai atsakyti į jam pateiktus klausimus (žr. 1981 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Foglia*, 244/80, Rink. p. 3045, 21 punktą; 2001 m. kovo 13 d. Sprendimo *PreussenElektra*, C-379/98, Rink. p. I-2099, 39 punktą; 2002 m. sausio 22 d. Sprendimo *Canal Satélite Digital*, C-390/99, Rink. p. I-607, 19 punktą ir minėto sprendimo *Schneider* 22 punktą).

26 Iš tiesų, jei bendradarbiavimo dvasia, kuria turi būti vadovaujamasi vykdant EB 234 straipsnio atitinkamai nacionaliniam teismui ir Bendrijos teismui nustatytas funkcijas, Teisingumo Teismui nustato pareigą atsižvelgti į nacionalinio teismo pareigas, tuo pačiu metu paveda nacionaliniam teismui naudojantis šio straipsnio suteiktomis galimybėmis atsižvelgti į Teisingumo Teismui priskirtas funkcijas, kurios yra padėti administruoti teisingumą valstybėse narėse, o ne teikti patariamąsias nuomones bendrais ir hipotetiniais klausimais (žr. minėto sprendimo *Foglia* 18 ir 20 punktus; taip pat minėto sprendimo *Meilicke* 25 punktą).

27 Kalbant apie pagrindinę bylą, Teisingumo Teismas jau nusprendė, kad apeliacinio skundo atveju proceso *Regeringsrätten* tikslas yra patikrinti nuomonės teisėtumą, kuri, tapusi galutine, būtų privaloma mokesčių administratoriui ir nustatytų apmokestinamąją vertę, jei ir tiek, kiek asmuo, prašantis šios nuomonės, laikosi savo prašymu nustatytos procedūros ir, esant šioms aplinkybėms, turi būti laikoma, jog *Regeringsrätten* vykdo teisminio pobūdžio funkciją (minėto sprendimo *X ir Y* 17 punktas).

28 Aplinkybė, kad *Skatteverket* veikė pagal *Skatterättsnämnden* preliminarią nuomonę, neturi įtakos proceso pagrindinėje byloje teisminiam pobūdžiui.

29 Be to, pagrindinėje byloje prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Teisingumo Teismui pateikė klausimą dėl Bendrijos teisės nuostatos, t. y. Direktyvos 92/83 20 straipsnio pirmos įtraukos, išaiškinimo ir jis tvirtina, kad prejudicinis sprendimas šiuo klausimu yra būtinas siekiant patikrinti *Skatterättsnämnden* preliminarios nuomonės teisėtumą. Teisingumo Teismo neprašoma pateikti patariamosios nuomonės hipotetiniu klausimu.

30 Iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nutarties išplaukia, kad *Regeringsrätten* šiuo klausimu turėjo neribotą jurisdikciją, nepriklausančią nuo šalių reikalavimų.

31 Be to, kadangi *Regeringsrätten* sprendimas pagal nacionalinę teisę negali būti toliau apskundžiamas teismine tvarka, šis teismas turi kreiptis į Teisingumo Teismą pagal EB 234 straipsnio trečiąją pastraipą.

32 Todėl, kaip jau minėta šio sprendimo 23 punkte, tokioje byloje, kokia yra nagrinėjama pagrindinė byla, pateikiant prašymą Teisingumo Teismui priimti prejudicinį sprendimą siekiama tik šioje nuostatoje numatyto tikslo, t. y. užtikrinti tinkamą Bendrijos teisės taikymą ir vienodą aiškinimą visose valstybėse narėse, taip pat

išvengti atitinkamos valstybės narės nacionalinės teismų praktikos neatitikties Bendrijos nuostatoms.

33 Atsižvelgiant į šiuos argumentus Teisingumo Teismas turi jurisdikciją atsakyti į *Regeringsrätten* pateiktą klausimą.

Prejudicinis klausimas

34 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas savo klausimu klausia, ar maisto produktų gamybai skirto vyno sudėtyje esantis alkoholis turi būti priskiriamas etilo alkoholio kodams Direktyvos 92/83 20 straipsnio pirmos įtraukos prasme.

35 Šiuo klausimu pažymėtina, kad nors, kaip teigia prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, maisto produktų gamybai skirtas vynas yra maisto produktas, priskirtas Kombinuotosios nomenklatūros, kuri yra 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, p. 1) priedas, 21 skirsniui, jo sudėtyje tebėra etilo alkoholio, priskiriamo šios nomenklatūros 2207 ir 2208 pozicijoms.

36 Iš to išplaukia, kad jei maisto produktų gamybai skirto vyno sudėtyje esančio etilo alkoholio koncentracija viršija 1,2 %, šis alkoholis patenka į Direktyvos 92/83 20 straipsnio pirmos įtraukos taikymo sritį.

37 Aplinkybė, kad maisto produktų gamybai skirtas vynas laikomas maisto produktu, neturi įtakos šiam vertinimui.

38 Iš tiesų Direktyvos 92/83 20 straipsnio pirma įtrauka taikoma, net jei produktai, kuriems taikoma ši nuostata, yra produkto, priskirtino kitam Kombinuotosios nomenklatūros skirsniui, sudedamoji dalis.

39 Todėl alkoholiui, kuris yra maisto produktų gamybai skirto vyno sudėtyje, taikomi suderinti akcizai, atsižvelgiant į šios direktyvos 27 straipsnio 1 dalies f punkte numatytą išimtį, jei jo faktinė tūrinė etilo alkoholio koncentracija viršija 1,2 % Direktyvos 92/83 20 straipsnio pirmos įtraukos prasme.

40 Atsižvelgiant į minėtus argumentus, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip, kad jei alkoholio, kuris yra maisto produktų gamybai skirto vyno sudėtyje, faktinė tūrinė etilo alkoholio koncentracija viršija 1,2 %, jis priskiriamas etilo alkoholio kodams Direktyvos 92/83 20 straipsnio pirmos įtraukos prasme.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

41 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

Jei alkoholio, kuris yra maisto produktų gamybai skirto vyno sudėtyje, faktinė tūrinė etilo alkoholio koncentracija viršija 1,2 %, jis priskiriamas etilo alkoholio

kodams 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyvos 92/83/EEB dėl akcizų už alkoholį ir alkoholinius gėrimus struktūrų suderinimo 20 straipsnio pirmos įtraukos prasme.

Parašai.